

ГЛАВА СЕДМА.

Примирение съ дѣйствителността.

Женитба. — Прелюдия къмъ една политическа крамола. — Единъ епизодъ. — На госте у Л. Каравеловъ. — Жената на Любенъ Каравеловъ и Христо Ботйовъ. — Грандоманията на Ната. — Споръ. — Участиа на единъ гювечъ. — Примирение съ дѣйствителността или съзната отговорност? — Една гениална замисълъ. — Романътъ „Змей“. — Тиха буря посрѣдъ сѣмейни лишения. — Една оригинална идея и нейната история. — Нѣколко писма. — Какви изгледи даваше сѣмейния животъ на Ботйова? — Бракътъ на Хр. Ботйовъ въ българската филитерска литература. — Малко полемика.

I.

Бидѣйки учителъ въ Букурешката „свободна школа“, два-три пжти забѣлѣжилъ Ботйовъ да се втилява изъ широкиятъ черковенъ дворъ нѣкаква женска фигура, която отъ врѣме-на-врѣме мятала самодивски погледъ къмъ даскалската стая. Слушалъ поета, че въ черковниятъ домъ, който билъ нѣщо като мушия на българския владика, ходила една изгора, единъ миньонъ, прѣкаралъ първата пролѣтъ на живота, безъ да е изгубилъ чарътъ на своята младост. Но въ тая епоха Ботйовъ налегнала пълна абнегация: него нищо друго не занимавало, освѣнъ училището, вѣстникътъ и дѣлото. Забравилъ лична грижа за себе си, поетътъ не интересували и околнитъ, даже да би били тѣ знаменити съ неземни добродѣтели.